

Οι μάρτυρες Θύρσος, Λεύκιος, Καλλίνικος, Φιλήμων και οι συν αυτώ

/ [Βίοι Αγίων](#)

Η Εκκλησία μας τιμά σήμερα, 14 Δεκεμβρίου, τη μνήμη των μαρτύρων Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος και των συν αυτοίς.

Οι Άγιοι Θύρσος, Λεύκιος και Καλλίνικος έζησαν επί Δεκίου στα χρόνια των μεγάλων διωγμών. Κατάγονταν από τη Βιθυνία και κατοικούσαν στην Καισάρεια της Μ. Ασίας. Ήταν γόννοι επιφανών οικογενειών και έζησαν ευσεβή και ταπεινό βίο.

Μαρτύρησαν, όταν ο Δέκιος άρχισε τους διωγμούς κατά των Χριστιανών. Ο Λεύκιος παρουσιάστηκε στον Έπαρχο της πόλης και ομολόγησε τη Χριστιανική του Πίστη. Δε δίστασε μάλιστα να ελέγξει τον Έπαρχο, που προσπαθούσε με κάθε μέσο να βάλει, με φθόνο και συκοφαντίες, προσκόμματα στο έργο της Εκκλησίας και να περιορίσει τη διάδοση του Ιερού Ευαγγελίου. Αφού υπέστη φρικτά βασανιστήρια, ο Μάρτυρας Λεύκιος πέθανε με αποκεφαλισμό.

Η γενναία στάση του Αγίου οδήγησε μπροστά στον ηγεμόνα και το Θύρσο, ο οποίος ομολόγησε με θάρρος ότι Κύριος και Θεός του είναι ο Εσταυρωμένος Ιησούς Χριστός. Για την ομολογία του αυτή υπέστη φοβερά βασανιστήρια, με υπομονή και

απαράμιλλο θάρρος, γεγονός το οποίο οδήγησε στη χριστιανική πίστη τον ειδωλολάτρη ιερέα Καλλίνικο. Οι δύο άνδρες βρήκαν μαρτυρικό θάνατο. Ο Καλλίνικος αποκεφαλίστηκε, ενώ ο Θύρσος θανατώθηκε με πριόνια από τους δήμιους.

Στη μακρόχρονη ιστορία του Χριστιανισμού δεν είναι λίγοι οι διώκτες του οι οποίοι στο τέλος, με το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος, ομολόγησαν κι αυτοί με θάρρος, αλλά και με μεταμέλεια, την πίστη τους στον αληθινό Θεό.

Οι πιστοί βιώνουν εμπειρικά τη δύναμή τους μέσα στη φαινομενική αδυναμία τους. Αυτή ομολογεί ο υμνογράφος ως ο δάσκαλος της εμπειρικής θεολογίας: «Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου».

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου